

Holbergsgade 6
DK-1057 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W sum.dk

Folketingets Sundheds- og Ældreudvalg

Dato: 30-01-2017
Enhed: JURPSYK
Sagsbeh.: DEPSIST
Sagsnr.: 1700740
Dok. nr.: 287486

Folketingets Sundheds- og Ældreudvalg har den 19. januar 2017 stillet følgende spørgsmål nr. 386 (Alm. del) til sundhedsministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Flemming Møller Mortensen (S).

Spørgsmål nr. 386:

”Ministeren bedes redegøre for, hvor mange børn af forældre, der har arbejdet på eternitfabrikken i Aalborg, der har fået afslag på ansøgninger til puljen for erstatning til andenhånds-eksponerede asbestofre, og i givet fald hvorfor”

Svar:

Til brug for besvarelse af spørgsmålet har Sundheds- og Ældreministeriet indhentet bidrag fra Styrelsen for Patientsikkerhed, som administrerer godtgørelsesordningen.

Styrelsen for Patientsikkerhed har oplyst, at der indtil nu i alt er modtaget 15 ansøgninger om godtgørelse til indirekte asbestofre, heraf er de 14 afgjort. Ud af de 14 har 10 fået godtgørelse.

I de fire sager, hvor der er givet afslag, var kun et enkelt afslag begrundet i, at ansøger var barn af den direkte eksponerede. I to sager er afslaget givet med begrundelse i, at sygdomskriteriet ikke var opfyldt (dvs. ansøger havde ikke lungehindekræft) heraf var den ene tilmed barn og dermed heller ikke af denne grund omfattet af personkredsen. I den fjerde sag, hvor der blev givet afslag, havde ansøger været udsat for egen-disponering og var derfor ikke berettiget til godtgørelsen.

Efter det oplyste er styrelsen blevet kontaktet telefonisk af børn (der mener at være indirekte asbestofre), og her har styrelsen vejledt dem om, at børn ikke er omfattet af ordningen. Ligeledes fremgår det af styrelsens skriftlige vejledning på området, at børn ikke er omfattet af ordningen. Der kan derfor være flere, der har undladt at søge erstatning efter at være blevet vejledt om ordningens dækningsområde.

Det bemærkes, at ordningen ikke kun omfatter tilfælde, der har tilknytning til Eternitfabrikken i Aalborg, men også andre erhverv, hvor man har arbejdet med asbest, og besvarelsen omfatter således tal for alle de behandlede sager og ikke kun dem, der har tilknytning til den nævnte fabrik.

Det skal sluttelig bemærkes, at i de to ovennævnte sager, hvor ansøger har været børn af forældre, der har arbejdet med asbest, har ingen af disse haft tilknytning til Eternitfabrikken i Aalborg.

Med venlig hilsen

Ellen Trane Nørby / Signe Struberga